

„Testvéreim, mit használ, ha valaki azt állítja, hogy van hite, belőle fakadó tettei azonban nincsenek?”
Jak. 2,14.,

„Ugyanígy a hit is, ha tettek nem származnak belőle, magában holt dolog.”
Jak. 2,17.,

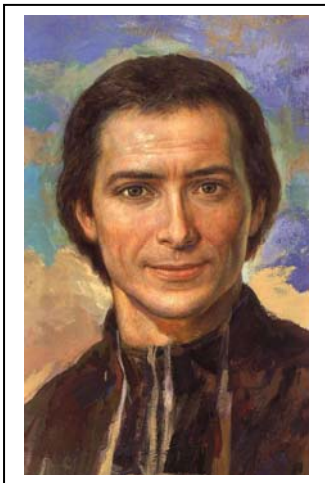
Kedves Barátunk!

Az alábbiakban szeretnénk tájékoztatni a Marista közösség elképzeléséről, azzal, hogy szeretettel hívünk és várunk Téged, családot, barátaidat közösségünkbe, terveink közös megvalósításához.

Az „**Egy szív-Egy misszió**” nemzetközi Marista találkozón megfogalmazódott annak gondolata, hogy a szerzetes testvérek mellett milyen nagy szükség van a *laikusok* munkájára is.

Ezért szeretnénk létrehozni egy *Testvéri közösséget*, melyből kialakulhatna a laikus önkéntesek csoportja is.

A „testvériséget” közösségben gyakorolnánk és ebbe a közösségbe **szeretettel várnánk minden érdeklődőt, akinek van hite, van szeretete, van reménye, és szabad ideje.** Olyan testvériség mozgalmat szeretnénk, amely olyan önkéntes munkatársakból állna, akik azért dolgoznak, hogy Isten szeretete kiáradjon a világban és ezért önzetlenül teszik a jót az embereknek. Célunk, hogy ezt a szeretetet valósítsuk meg embertársaink körében. Segítő kezet nyújtani, megszólíthatóvá válni és egymást is megszólítani, egyben lehetőséget adni mindenkinek a szeretet gyakorlására.

A katolikus egyházon belül működő szerzetesrendünk a Mária Iskolatestvérek egy tanító szerzetesrend, amelyet a francia Marcellin Champagnat atya alapított 1817-ben.

A rend lelkiisége

A marista szerzetesek jelképe a három szál ibolya, amelyek az *egyszerűség, szerénység és alázatosság* szimbólumai. Életünknek nincs más értelme, mint Krisztus követése és az ő példájának megélése a mai emberek, főként fiatalok között. Mindannyian úgy élünk, mint igaz testvérek, egyszerűségben, mások iránti odaadásban, különösen a

legszegényebbekkel, és a Szűzanya iránti szeretetben. „*Mindent Jézusnak Mária által, mindent Máriának Jézusért*” – valljuk mi maristák.

Tevékenységünk jórészt a rejtett mindennapokban folyik, mert e „jót csendben cselekedjük.”

Marcellin Champagnat felismerte, hogy az ifjúság nagy tudatlanságban élt, többször kiáltotta: "Szükség van testvérekre!" Manapság, egy új társadalmi és egyházi összefüggésben ugyanazt ismételné, de sokkal erősebben: "Szükség van testvérekre, férfiakra és nőkre egyaránt, szerzetesekre és laikusokra, tanárookra és más szociális munkatársakra, akik a testvériesség elve szerint szeretnének élni."

Marcellin elhatározása Jézus ezen szavaira válaszol: "Az aratnivaló sok, de a munkás kevés. Kérjétek hát az aratás urát, küldjön munkásokat az aratáshoz."

